

Εργασία : Τρομοκρατία

Εργάστηκαν: Πρέζας Γιώργος

Συρακούλης Αλέξανδρος

Πέτσης Βαγγέλης

Πετρίδης Χρήστος

2015-2016

Β'λυκείου

Τρομοκρατία

Ορισμός:

Η **τρομοκρατία**, εκ του *τρόμος* + *κράτος*, αν και δεν υπάρχει διεθνώς συμφωνημένος ορισμός, γενικά αποτελεί τη «συστηματική» χρήση, ή την απειλή χρήσης, **βίας** που συμβαίνει πάντα ως αντίδραση, ή άσκηση πίεσης, από οργανωμένες ομάδες με πολιτικά, θρησκευτικά ή άλλα ιδεολογικά κίνητρα (ως υπόβαθρο/βάση) αλλά ακόμη και από ολόκληρους κρατικούς μηχανισμούς, εναντίον ατόμων, ομάδων ή περιουσιών, με απώτερο στόχο τις κυβερνήσεις από τις οποίες προσδοκούν κάποια αντίστοιχα (των κινήτρων) οφέλη/κέρδη. Η κάθε πράξη επ' αυτού χαρακτηρίζεται **τρομοκρατική πράξη** και οι επιχειρούντες αυτήν **τρομοκράτες**. Στις τρομοκρατικές πράξεις περιλαμβάνονται **ανατινάξεις, πειρατείες, ομηρίες, φόνοι, δολιοφθορές, εμπρησμοί** κ.λπ. σημαντικών στόχων καθώς και άλλες παράλληλες εγκληματικές πράξεις, όπως **απαγωγές** ή **ληστείες** κ.λπ. που εκτελούνται από τις ίδιες τρομοκρατικές ομάδες

Τα τρομοκρατικά πλήγματα γενικά προκαλούν πανικό και αποδιοργάνωση. Αποτελούν μεμονωμένα απρόβλεπτα πλήγματα εκφοβισμού, όπως **δολοφονίες, βομβιστικές ενέργειες, αεροπειρατείες, απαγωγές**, κτλ. Δεν είναι σπάνιες οι φορές που τέτοιες πράξεις πλήττουν ακόμη και αθώους ανυποψίαστους πολίτες. π.χ. καταλήψεις σχολείων με ομήρους παιδιά. Ιστορικά, η τρομοκρατία ποτέ δεν μπόρεσε να ανατρέψει καθεστώς. Αποτελεί μικρότερο κίνδυνο για την κατεστημένη τάξη/εξουσία από τον **ανταρτοπόλεμο**. Πάντως, τα τρομοκρατικά πλήγματα βασίζονται στον **αιφνιδιασμό** και στον **ιδεολογικό φανατισμό**, ή στον θρησκευτικό, ενώ για την υλοποίησή τους απαιτείται πρόσβαση σε κάποιους οικονομικούς πόρους δια των οποίων πολλοί δίοδοι του διεθνούς εμπορίου παραμένουν ανοικτοί.

Ποιες αιτίες γεννούν την τρομοκρατία;

Η τρομοκρατία είναι ίσως το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο σημερινός δυτικός πολιτισμός και όχι μόνο. Τρομοκρατικές ομάδες δημιουργούνται όλο και περισσότερο για την εξυπηρέτηση πολιτικών, οικονομικών και θρησκευτικών συμφερόντων. Η τρομοκρατία αποτελεί τεκμήριο καθυστέρησης μιας κοινωνίας. Όπως επίσης οι συχνές διαδηλώσεις, η αυξημένη βία, οι μονότονα αδιάλλακτες κομματικές αντιπαραθέσεις, η αυθαιρεσία του «παίρνω τον νόμο στα χέρια μου» ή του «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη», οι εμφύλιοι πόλεμοι. Όλα τα παραπάνω εμφανίζονται να υπηρετούν ευγενείς στόχους απέναντι σε άλλους τόσο κακούς, ώστε να υπάρχει αδυναμία συνύπαρξης και συνεννόησης. Αυτή ακριβώς η αδυναμία είναι το στοιχείο της καθυστέρησης και κινδύνου του δημοκρατικού πολιτεύματος .

Τρομοκρατικές ομάδες που έσπειραν τον τρόμο.

Narodnaya Volya, 19ος αιώνας, Ρωσία

Η συγκεκριμένη ομάδα ήταν και η πρώτη που βλέπουμε να έχει ιδεολογική συνάφεια με τις τρομοκρατικές ομάδες του σήμερα. Υπό τις θεωρίες του Μπακούνιν, ανερχόμενες ομάδες αναρχικών, ανατινάζουν εργοστάσια. Είναι η πρώτη φορά που βλέπουμε την τρομοκρατία να μην έχει καμμία σχέση με το κράτος αλλά να εξαρτάται από την δράση των πολιτών. Οι αναρχικοί αυτοί και οι οπαδοί τους, καταφέρνουν να δολοφονήσουν όχι μόνο τον Ρώσο τσάρο Αλέξανδρο Β' το 1881, αλλά μέχρι και τον Αμερικανό πρόεδρο Ουίλιαμ ΜακΚίνλεϊ το 1901.

Ku Klux Klan, 1865, ΗΠΑ

Είναι από τις πιο γνωστές ακραίες ρατσιστικές οργανώσεις. Θεωρείται τρομοκρατική. Την ίδρυσαν έξι βετεράνοι του αμερικανικού εμφυλίου που πολέμησαν από την πλευρά των Νοτίων και ως βασικό στόχο είχαν να τρομοκρατούν μαύρους, Εβραίους, καθολικούς και ομοφυλόφιλους. Έφτασε να έχει μέλη σε ολόκληρη την Αμερική, κατά κύριο λόγο στον Νότο. Οι οπαδοί της λέγεται πως σε μία περίοδο ανέρχονταν σε 550.000. Σήμερα υπάρχει

ακόμη, ωστόσο παρά τρις προσπάθειες των νεώτερων να την εκσυγχρονίσουν, παραμένει μία περιθωριακή ναζιστικού τύπου οργάνωση με ελάχιστα μέλη στις ΗΠΑ.

RAF, 1968, πρώην Δυτική Γερμανία

Φράζια Κόκινος Στρατός, αυτό σήμαινε η RAF. Ήταν αριστερής ιδεολογίας και ιδρύθηκε από τον Αντρέα Μπάαντερ και την Ούλρικε Μάινχοφ. Ιδεολογικά ακολουθεί τον Μάο, τον Τσε Γκεβάρα αλλά και τους Βιετκόνγκ. Στόχος τους να αφυπνήσουν τον γερμανικό λαό προκειμένου να εναντιωθεί κατά των Αμερικανών και της πολιτικής τους σε Παλαιστίνη και Βιετνάμ. Η δράση τους περιλαμβάνει κατά κύριο λόγο απαγωγές, ληστείες, δολοφονίες και βομβιστικές επιθέσεις. Σε μία από τις απαγωγές τους αρπάζουν και δολοφονούν τον Χανς Μάρτιν Σλάιερ, πρώην στέλεχος των SS και σημαντικό επιχειρηματία. Ένας από τους ιδρυτές, ο Μπάαντερ σκοτώνεται το 1977 και μετά από 21 χρόνια το 1998 στα γραφεία του Reuters, φτάνει μία προκήρυξη. Στο κείμενο τονίζεται πως η οργάνωση μετά από τόσα χρόνια δράσης διαλύεται.

Ερυθρές Ταξιαρχίες (Brigate Rosse), 1970, Ιταλία

Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες είναι μία από τις γνωστότερες οργανώσεις παγκοσμίως. Ιδρύθηκαν από τον Ρενάτο Κούρτσιο και μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα εξαπλώθηκε σε όλη την Ιταλία. Μέλη της ήταν κατά κύριο λόγο μέλη της εργατικής τάξης που δούλευαν σε εργοστάσια. Μία από τις «κορυφαίες» στιγμές της οργάνωσης ήταν η απαγωγή και εν τέλει δολοφονία του πρωθυπουργού της χώρας το 1978, Άλντο Μόρο. Η «επιτυχία» αυτή θα σημάνει και την αρχή του τέλους για τις Ερυθρές Ταξιαρχίες καθώς η Αστυνομία εξαπολύει ανθρωποκυνηγητό. Το 1984 έρχεται η διχοτόμηση και το 1989 η σύλληψη των μελών των δύο αυτών μικρότερων οργανώσεων.

Αλ Κάιντα – 1988

Είναι η οργάνωση που μας έχει απασχολήσει περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη τον τελευταίο αιώνα. Έβαλε την λέξη «τρομοκρατία» στα χείλη σχεδόν κάθε ανθρώπου στο Δυτικό Ημισφαίριο. Ιδρυτής της ο Οσάμα Μπιν Λάντεν. Πρόκειται για μία μουσουλμανική φονταμενταλιστική οργάνωση και αρχικός

στόχος της ήταν να πλήξει τις κυβερνήσεις του αραβικού κόσμου που ήταν φίλα προσκείμενες στην Δύση. Σταδιακά οι εχθροί γίνονται περισσότεροι και η δράση της εξαπλώνεται και σε άλλες χώρες. Το 1998 η Αλ Κάιντα έγινε γνωστή στο κοινό από την δολοφονική επίθεση σε σε πρεσβείες των ΗΠΑ στην Αφρική το 1998 που προκάλεσαν τον θάνατο 224 ανθρώπων αλλά και από την επίθεση στο αμερικανικό θωρηκτό Cole στο λιμάνι του Αντεν στην Υεμένη το 2000, με 17 αμερικανούς ναύτες νεκρούς. Η επίθεση όμως που την χάραξε ανεξίτηλα στο μυαλό κάθε Αμερικανού αλλά και γενικότερα Δυτικού ήταν η επίθεση στους Δίδυμους Πύργους τις 11 Σεπτεμβρίου του 2001 όπου και πέθαναν 2.973 άνθρωποι!

Τρομοκρατικές Ενέργειες Που συγκλόνισαν τον κόσμο

11^η Σεπτεμβρίου 2001 (Η.Π.Α):

Στις **11 Σεπτεμβρίου 2001**, εκδηλώθηκαν τρομοκρατικές επιθέσεις εναντίον στόχων στις **Ηνωμένες Πολιτείες**. Σε τέσσερα πολιτικά **αεροσκάφη** εκδηλώθηκε **αεροπειρατεία**, και τα τρία από αυτά οδηγήθηκαν από τους αεροπειρατές και προσέκρουσαν στους **Δίδυμους Πύργους του Παγκόσμιου Κέντρου Εμπορίου** και το **Πεντάγωνο**, ενώ το τέταρτο συνετρίβη σε ανοιχτό χώρο. Οι Δίδυμοι Πύργοι κατέρρευσαν λίγη ώρα μετά τις συγκρούσεις των αεροσκαφών επάνω τους, προκαλώντας χιλιάδες απώλειες: εκτός των 19 αεροπειρατών, συνολικά από τις επιθέσεις, 2973 άνθρωποι έχασαν την ζωή τους και 24 μένουν αγνοούμενοι.

Τις επιθέσεις πραγματοποίησαν **ισλαμιστές** τρομοκράτες, οργανωμένοι από την οργάνωση **Αλ Κάιντα** και τον αρχηγό της **Οσάμα μπιν Λάντεν**, με σκοπό να πλήξουν τον μεγαλύτερο εχθρό τους χτυπώντας τα σύμβολα της δύναμής του, όπως δήλωσε ο ίδιος ο Μπιν Λάντεν σε βιντεοσκοπημένο μήνυμα που έστειλε στα ΜΜΕ λίγες ημέρες μετά τις επιθέσεις. Ο Οσάμα Μπιν Λάντεν είναι **Σαουδάραβας** επιχειρηματίας, και καταζητούνταν από τις **ΗΠΑ** για προηγούμενες επιθέσεις που είχε πραγματοποιήσει η οργάνωσή του εναντίον αμερικανικών στόχων. Το ανθρωποκυνηγητό που εξαπολήθηκε εναντίον του στο **Αφγανιστάν** δεν απέδωσε τίποτε, και εξακολουθούσε να απευθύνεται

στους οπαδούς και τους εχθρούς του μέσω μαγνητοσκοπημένων μηνυμάτων, μέχρι το 2011 οπότε αιχμαλωτίστηκε στο Πακιστάν και εκτελέστηκε.

Οι επιθέσεις της 11 Σεπτεμβρίου 2001 ήταν η μεγαλύτερη τρομοκρατική επίθεση που έχει συμβεί έως τώρα και αποτελούν κομβικό σημείο της παγκόσμιας ιστορίας, έχοντας προκαλέσει πολλές αλλαγές στις διεθνείς σχέσεις, στην κοινωνική και πολιτική ζωή σε όλο τον κόσμο. Ορισμένα από τα αποτελέσματα, ήταν η αντίδραση των ΗΠΑ και συμμάχων τους, προκαλώντας ή επισπεύδοντας την εισβολή αμερικανικών δυνάμεων στο [Αφγανιστάν](#) και στο [Ιράκ](#). Επίσης εκατοντάδες ύποπτοι για τρομοκρατικές ενέργειες έχουν συλληφθεί και κρατηθεί με ή χωρίς κατηγορίες και δικαστική κάλυψη.

Επιπλέον, Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, ακριβώς 60 χρόνια μετά τη θεμελίωση του πεντάγωνου, η πτήση 77 της American Airlines έπεσε θύμα αεροπειρατίας και το αερόσκαφος κατέπεσε στη δυτική πλευρά του κτιρίου, σκοτώνοντας 189 ανθρώπους.

13 Νοεμβρίου 2015 (Παρίσι) : Τουλάχιστον 153 άνθρωποι είναι νεκροί σε έξι «τυφλά», τρομοκρατικά χτυπήματα που σημειώθηκαν το βράδυ της Παρασκευής στη γαλλική πρωτεύουσα. Πίσω από τις επιθέσεις που σημειώθηκαν έξω από το Stade de France κατά τη διάρκεια του αγώνα Γαλλία-Γερμανία, σε ένα εστιατόριο, σε ένα μπαρ, σε πιτσάρια και σε συναυλία στο Μπατακλάν (και ακόμα άλλα δύο περιστατικά σε δρόμους), φαίνεται ότι βρίσκεται το Ισλαμικό Κράτος, όπως δήλωσαν μέσω Διαδικτύου τα ξημερώματα του Σαββάτου οι τζιχαντιστές της ακραίας οργάνωσης. Ο Γάλλος Φρανσουά Ολάντ αποφάσισε να κλείσει τα σύνορα και να κηρύξει τη

χώρα σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

Η πρώτη επίθεση έγινε στις 22.17 (ώρα Γαλλίας) κοντά στο Stade de France, όπου βρισκόταν σε εξέλιξη φιλικό μεταξύ των εθνικών ομάδων ποδοσφαίρου της Γερμανίας και της Γαλλίας που παρακολουθούσε και ο Γάλλος πρόεδρος Φρανσουά Ολάντ. Οι δράστες ήταν απέξω, ζωσμένοι με εκρηκτικά και προσπάθησαν να μπουν στο στάδιο, ωστόσο εξουδετερώθηκαν. Σημειώθηκαν τουλάχιστον τρεις εκρήξεις, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τρεις βομβιστές και ένας περαστικός, ενώ μέσα στο στάδιο βρίσκονταν 80.000 θεατές, περιλαμβανομένου του προέδρου Φρανσουά Ολάντ.

Η επίθεση βομβιστή-καμικάζι είναι κάτι που συμβαίνει για πρώτη φορά στη Γαλλία, τουλάχιστον στη σύγχρονη ιστορία της. Ο αγώνας αρχικά συνεχίστηκε, αλλά επικράτησε πανικός καθώς οι φήμες για τις επιθέσεις εξαπλώνονταν και οι θεατές παρέμειναν στο γήπεδο και αυθόρμητα συγκεντρώθηκαν μέσα στον αγωνιστικό χώρο. Ελικόπτερα της αστυνομίας πέταξαν πάνω από το στάδιο ενώ ο Ολάντ φυγαδεύτηκε και μετέβη στο υπουργείο Εσωτερικών για να προεδρεύσει ενός κλιμακίου για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Ακολούθησε στις 22.30 η επίθεση στο εστιατόριο «Μικρή Καμπότζη» στην οδό Rue Bichat στο 10ο διαμέρισμα της πόλης. Σύμφωνα με πληροφορίες, δυο ένοπλοι με καλάσνικοφ και χειροβομβίδες, εισέβαλαν στο εστιατόριο και άρχισαν να πυροβολούν αδιακρίτως, σκοτώνοντας 12 άτομα.

Στη συνέχεια άγνωστος άνοιξε πυρ έξω από πολυσύχναστη καφετέρια. Συγκεκριμένα, στο ανατολικό Παρίσι, στην οδό Σαρόν, 18 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους σε ένα σκηνικό που θύμιζε πόλεμο. Ένας άνδρας δήλωσε ότι άκουγε πυροβολισμούς για "δύο, τρία λεπτά", "ριπές όπλων". "Είδα πολλά πτώματα να κείτονται στο έδαφος, πλημμυρισμένα στο αίμα", σημείωσε. Σύμφωνα με τον ίδιο, ένα καφέ και ένα ιαπωνικό εστιατόριο, τα οποία βρίσκονται ακριβώς μπροστά από το Μέγαρο της Γυναίκας, αποτέλεσαν στόχο της επίθεσης αυτής.

Με την εισβολή της αστυνομίας και το θάνατο τεσσάρων δραστών ολοκληρώθηκε, έπειτα από εισβολή της αστυνομίας, η ομηρεία στο θέατρο Μπατακλάν του Παρισιού, όπου δεκάδες άνθρωποι κρατούνταν όμηροι από ένοπλους, μαυροφορομένους άντρες.

Πρόκειται για αθώους πολίτες, νέους ανθρώπους, ο οποίοι κρατούνταν όμηροι από ομάδα οκτώ ενόπλων μέσα στο θέατρο Μπατακλάν της γαλλικής πρωτεύουσας. Το πλήθος είχε συγκεντρωθεί εκεί για τη συναυλία ενός καλιφορνέζικου συγκροτήματος της ροκ, των «Eagles of Death Metal».

Η συναυλία ήταν «sold out» και, την ώρα της επίθεσης, μέσα στο θέατρο βρίσκονταν περίπου 1.000 άτομα. Αξιωματούχοι της αστυνομίας ανέφεραν αρχικά ότι η αιματηρή επιχείρηση εντός του κτιρίου ολοκληρώθηκε με δέκα νεκρούς.

Ωστόσο, όταν μπήκαν μέσα στο κτίριο οι αστυνομικοί, αντίκρισαν έναν πραγματικό «ομαδικό τάφο». Μέσα σε ένα λουτρό αίματος, οι νεκροί, σύμφωνα με τον αντιδήμαρχο του Παρισιού και αστυνομικούς αξιωματούχους, ήταν 118, μόνο μέσα στο θέατρο.

Τρόποι αντιμετώπισης :

Η πρώτη πτυχή αφορά την ανάγκη πλήρους απομόνωσης και απερίφραστης καταδίκης της τρομοκρατίας και των τρομοκρατών από το σύνολο της κοινωνίας, ιδίως δε απ' όλες τις δημοκρατικώς λειτουργούσες πολιτικές

δυνάμεις και από το σύνολο των ΜΜΕ. Με τον τρόπο αυτόν η τρομοκρατία θα στερηθεί πλήρως του –ανύπαρκτου άλλωστε- δήθεν ιδεολογικού της περιβλήματος, ορθότερα δε της «ιδεολογικής της λεοντής».

Η δεύτερη πτυχή σχετίζεται με την ευθύνη του συνόλου του εκπαιδευτικού μας συστήματος, και, ιδίως του σχολείου όπου και διαμορφώνεται, σε μεγάλο βαθμό, η προσωπικότητα του ανθρώπου στα πρώτα της στάδια. Πέρα από τη μετάδοση γνώσης, το σχολείο και ο εκπαιδευτικός πρέπει ν' αγκαλιάσουν τον μαθητή, να συνδεθούν ψυχικά μαζί του και να του μεταδώσουν αρχές και αξίες σύμφυτες με την ομαλή οργάνωση και λειτουργία της κοινωνίας, ιδίως δε να του εμφυσήσουν τα ιδανικά και τα πλεονεκτήματα της Δημοκρατίας που εγγυώνται την ανάπτυξη πραγματικά ελεύθερων και δημιουργικών ανθρώπων για χάρη του ίδιου του κοινωνικού συνόλου.

Τέλος, η Τρίτη πτυχή συνδέεται με την οικογένεια. Το θεμελιώδες αυτό κύτταρο της κοινωνίας πρέπει να συμπεριφέρεται με τρόπο που δείχνει ότι νοιάζεται πραγματικά για το παιδί, κυρίως κατά τις ελεύθερες ώρες του, δίνοντάς του και την απαραίτητη για την ηλικία του αίσθηση σιγουριάς και θαλπωρής και λειτουργώντας συμπληρωματικά με την αποστολή του εκπαιδευτικού συστήματος.

Εν κατακλείδι, πολιτικό σύστημα, υπό την ευρεία του όρου έννοια, εκπαιδευτικό σύστημα και οικογένεια μπορούν και πρέπει να γίνουν αποτελεσματικά αναχώματα υπεράσπισης του Ανθρώπου και της Δημοκρατίας από τους σύγχρονους εχθρούς τους, όπως είναι ιδίως η τρομοκρατία και οι τρομοκράτες.

